

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Bratislave – Słowacja) – PPC Power a.s. / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Sprawa C-302/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Cele — Bezpłatny przydział uprawnień — Uregulowanie krajowe opodatkowujące uprawnienia przeniesione i niewykorzystane)

(2018/C 200/24)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Bratislave

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PPC Power a.s.

Strona pozwana: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Sentencja

Dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu krajowemu takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które przydzielone bezpłatnie uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych, sprzedane lub niewykorzystane przez przedsiębiorstwa objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, opodatkowuje w wysokości 80 % wartości tych uprawnień.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 kwietnia 2018 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia] – People Over Wind, Peter Sweetman / Coillte Teoranta

(Sprawa C-323/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Specjalne obszary ochrony — Artykuł 6 ust. 3 — Wstępna kontrola mająca na celu ustalenie, czy konieczne jest dokonanie oceny skutków planu lub przedsięwzięcia dla specjalnego obszaru ochrony — Środki, które mogą zostać uwzględnione w tym celu)

(2018/C 200/25)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Skarżący: People Over Wind, Peter Sweetman

Pozwana: Coillte Teoranta

Sentencja

Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy konieczne jest dokonanie później odpowiedniej oceny skutków planu lub przedsięwzięcia dla danego terenu, nie należy uwzględniać na etapie wstępnej kontroli środków mających na celu uniknięcie lub ograniczenie szkodliwego wpływu tego planu lub przedsięwzięcia na ów teren.

(¹) Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 kwietnia 2018 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-441/17) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Artykuł 6 ust. 1 i 3 — Artykuł 12 ust. 1 — Dyrektywa 2009/147/WE — Ochrona dzikiego ptactwa — Artykuły 4 i 5 — Obszar Natura 2000 Puszcza Białowieńska — Zmiana planu urządzenia lasu — Zwiększenie etatu pozyskania drewna — Plan lub przedsięwzięcie, które nie są bezpośrednio związane z zagospodarowaniem obszaru lub do tego zagospodarowania konieczne, ale mogą na te obszary w istotny sposób oddziaływać — Odpowiednia ocena oddziaływania na obszar — Naruszenie integralności terenu — Rzeczywista realizacja środków ochronnych — Skutki dla terenów rozrodu lub odpoczynku gatunków chronionych)

(2018/C 200/26)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, H. Krämer, K. Herrmann i E. Kružíková)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: Minister Środowiska J. Szyszko, a także B. Majczyna i D. Krawczyk, pełnomocnicy, wspierani przez eksperta K. Tomaszewskiego)

Sentencja

1) Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej:

- na mocy art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej dyrektywą Rady 2013/17/UE z dnia 13 maja 2013 r., poprzez przyjęcie aneksu do planu urządzenia lasu Nadleśnictwa Białowieża bez upewnienia się, że aneks ten nie wpłynie niekorzystnie na integralność obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty i obszaru specjalnej ochrony PLC200004 Puszcza Białowieńska;
- na podstawie art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2013/17, a także art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zmienionej dyrektywą 2013/17, ponieważ nie ustanowiła koniecznych środków ochrony odpowiadających wymaganiom ekologicznym typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2013/17, i gatunków wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy, a także gatunków ptaków wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2009/147, zmienionej dyrektywą 2013/17, i regularnie występujących gatunków wędrownych niewymienionych w tym załączniku, dla których wyznaczono obszar mający znaczenie dla Wspólnoty i obszar specjalnej ochrony PLC200004 Puszcza Białowieńska;
- na mocy art. 12 ust. 1 lit. a) i d) dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2013/17, ponieważ nie zapewniła ścisłej ochrony chrząszczy saproksylicznych, a mianowicie bogatka wspaniałego (*Buprestis splendens*), zgniotka cynobrowego (*Cucujus cinnaberinus*), konarka tajgowego (*Phryganophilus ruficollis*), rozmiarza kolweńskiego (*Pytho kolwensis*), wymienionych w załączniku IV do tej dyrektywy, to jest nie zapewniła skutecznego zakazu ich celowego zabijania, niepokojenia oraz pogarszania stanu lub niszczenia terenów ich rozrodu w Nadleśnictwie Białowieża, oraz